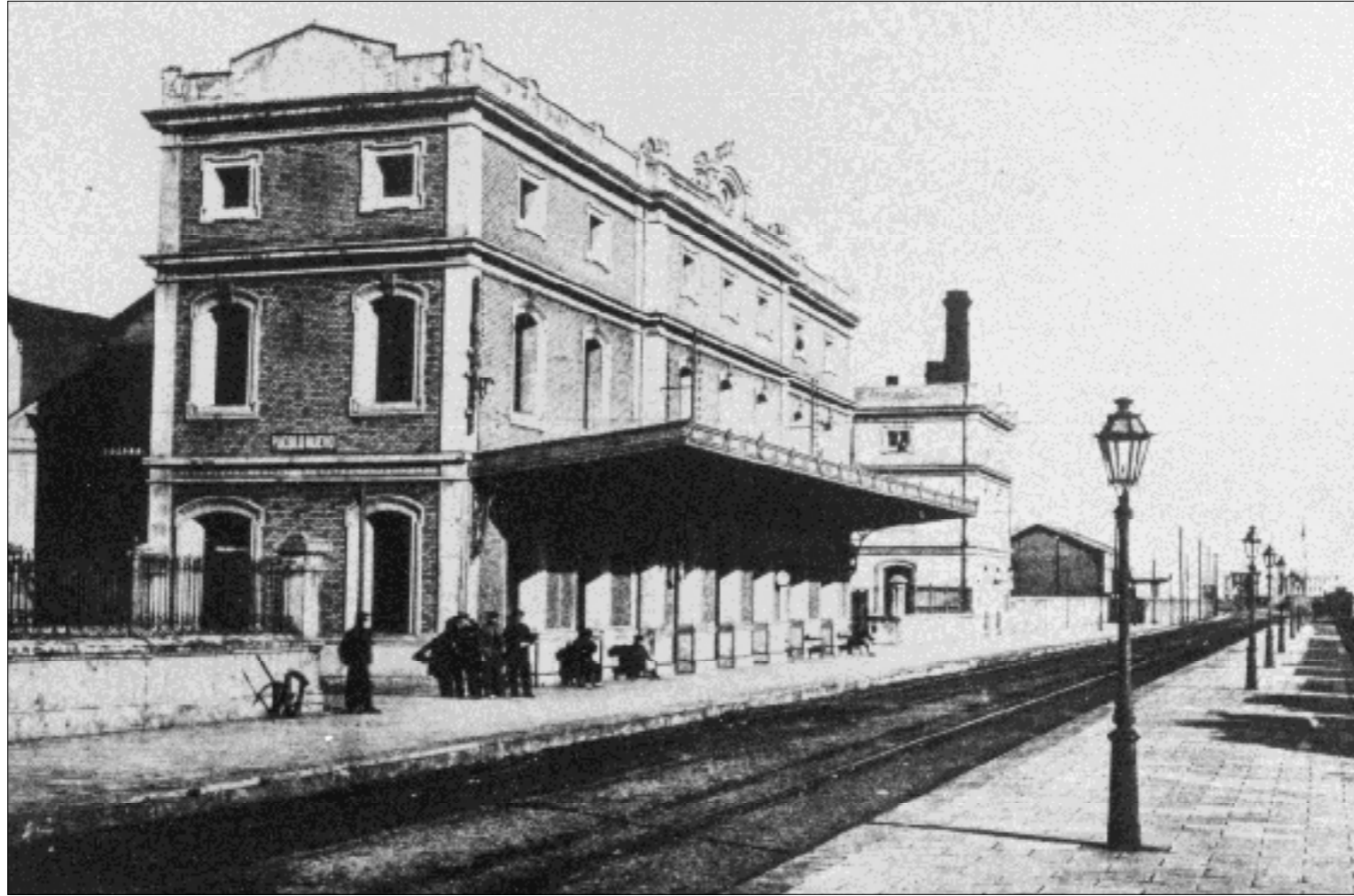

EL TREN AL POBLENOU

El primer tren a la península Ibèrica travessava el Poblenou pel litoral. Fou una iniciativa particular del matoroní Miquel Bunyol (1789-1848), que per als seus negocis a Cuba ja coneixia els avantatges del ferrocarril i, en tornar de Cuba el 1840, decidí unir la seva ciutat amb Barcelona. La línia s'inaugurà el 28 d'octubre de 1848, i el seu promotor no va veure el seu somni fet realitat, perquè va morir el 2 d'abril de 1848, víctima d'una pulmonia, que devia agafar, segurament, per les guàrdies de nit que feia personalment a la via del ferrocarril que s'estava construint, per evitar sabotatges. El tren travessava el Poblenou, però fins al 1886, quatre anys després de la fundació de Can Girona, no s'obrí la primera estació del Poblenou. L'estació es va situar al costat mateix d'aquesta empresa, sembla que per influència del financer Manuel Girona, a la cruïlla del que ara és el carrer de Provençals amb el passeig de García Faria. Llavors era a l'inici del carrer dels Ferrers, tocant a Taulat. Era un lloc que sempre va estar allunyat dels punts més habitats.

No disposem de cap imatge de la primera estació. El 1905 es va obrir l'estació de mercaderies del Bogatell, nom de la desembocadura al mar del Rec Comtal desviat, claveguera a cel obert de Barcelona. Entre l'estació del Bogatell i l'avinguda d'Icària, el 1972 es va construir la depuradora del Bogatell, que va desaparèixer el 1987, com tota la zona industrial d'Icària, per deixar pas a la Vila Olímpica. L'avinguda i la platja del Bogatell n'han perpetuat el nom. L'estació del Bogatell va anar essent substituïda per la del Morrot (1917) i la Zona Franca. L'any 1907 s'edificà una nova estació del Poblenou, obra dels enginyers Eduard Maristany i Rafael Coderch. Fou la primera estació d'Espanya amb enclavament elèctric de maniobra per palanca a les vies de pas i apartador mitjançant el sistema Rodary-Bleyne-Ducouso. Per a l'Exposició Universal de Barcelona del 1929 es va construir l'Estació de França, i l'estació del Poblenou va ser dotada amb un gran parc de vies destinat a l'estacionament de les composicions de l'Estació de França. També es va construir un dipòsit de màquines i un taller. Amb l'electrificació de la línia, a partir del 1948, va començar a declinar el dipòsit del Poblenou, que va acabar com a base de desguàs de locomotores i cotxes de viatgers. Des del 1967, l'Estació del Poblenou va ser cotxera dels trens Talgo Barcelona-Ginebra. L'abandó va ser la nota dominant de les darreres dècades de vida del

↗→ L'estació de tren del Poblenou l'any 1905. Com es pot veure a la fotografia aèria de l'any 1955, estava situada al costat de Can Girona i el gas.

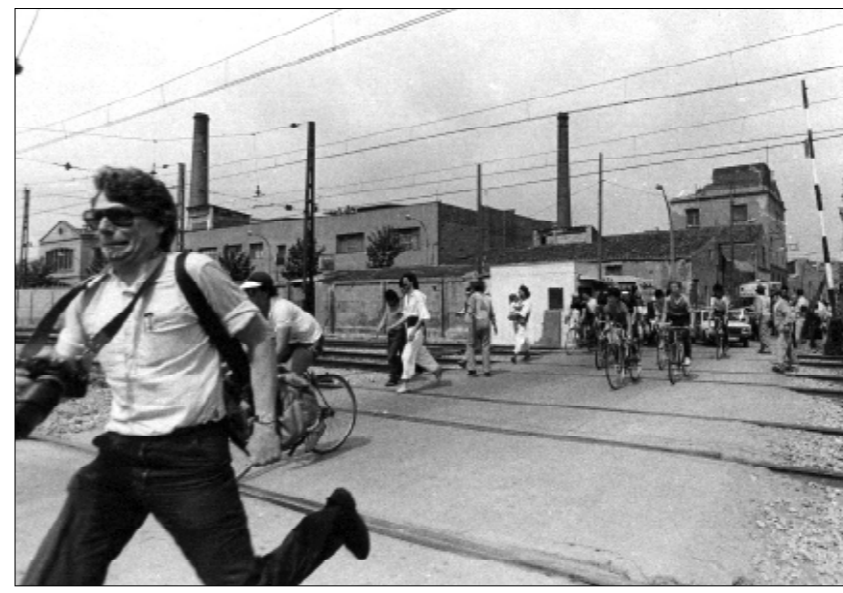
L'andana de l'estació poc abans de ser enderrocada el 31 de maig de 1989.

Tren de rentatge dels cotxes Talgo, 1983.

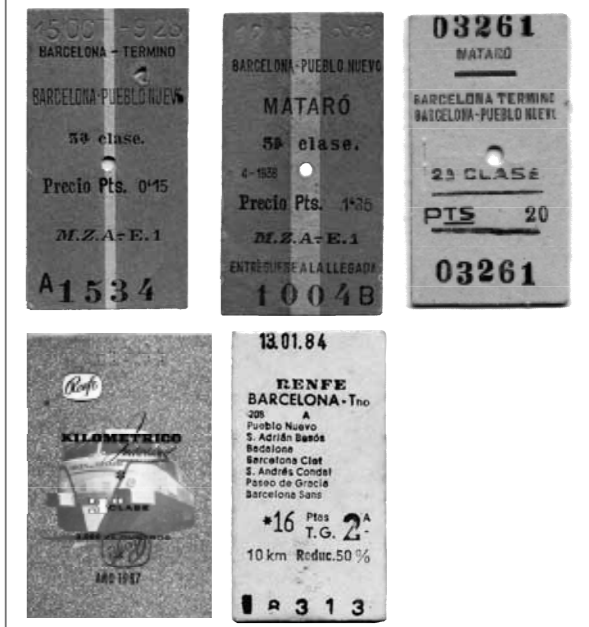

Dipòsit de trens el 1905.

Recull de títols i bitllets de transport del Poble Nou de diferents èpoques.

COL·LECCIÓ FRANCISCO ARAUZ

tren al Poble Nou. Finalment, el 31 de maig de 1989 es va suprimir el pas del tren pel barri. L'estació del Poble Nou va ser enderrocada el 1989 i tot el ramal del Poble Nou va ser aixecat. On hi havia hagut l'estació i les vies, el 1990 s'inaugurà la Ronda del Litoral, parcialment soterrada per la pressió veïnal i que va permetre la creació del Parc del Poble Nou.

PERE PARERA

↑↑ Les vies de tren del litoral en creuar l'avinguda d'Icària, vist des del pas per als vianants que, al costat del pont per als vehicles, salvava el pas del tren.

↑ El Poble Nou tenia dues estacions, una de passatgers i l'altra de mercaderies al Bogatell. Fotografia del l'any 1977.

↖ El pas del tren al barri d'Icària, el 1920.

↑↑ Locomotora 282F, que va servir per celebrar el 140 aniversari del tren el 28 d'octubre de 1988. Al fons, el gasòmetre.

← Comiat al darrer tren abans de l'aixecament de les vies el 31 de maig de 1989.

FOTO JOSEP M. HUERTAS

↑ Carrera ciclista al Poble Nou al pas a nivell del carrer de la Jonquera. Maig de 1982.